

slagssummer, vil han som Honorar have modtaget meget nær 6000 Rb.

Tsberning: Svad Posten vedkommende de 600 Rb. til Landhøjskolen angaaer, maa jeg bemærke, at dersom den ærede Minister havde sagt, at der skulde blive sørget for, at de ikke vilde blive forlangte oftere, og at det Hele kun dreiede sig om dem endnu denne Gang, vilde Sagen have stillet sig anderledes; thi det er ikke de 600 Rb. for dette Aar, hvorom der er Spørgsmaal, men det er om en Berettigelse, som Landhøjskolen tiltager sig, til at skabe et Reseruefond ved Hjælp af disse 600 Rb. En Berettigelse indenfor den Lov, hvorefter Landhøjskolen er bleven til, er ikke tilstede; thi den har ifølge denne Lov ikkun 2000 Rb. aarligt til Stipendiefondet; det vil sige, at kun forsaavidt Stipendiefondet kræver det, maa der gives et saa stort Tilskud, og forsaavidt det ikke kræver det, har man ingen Berettigelse til at inddrage dem under Fondet. Nu søger man imidlertid ikke alene at fastholde disse 2000 Rb., men desuden disse 600 Rb., som ere af en meget tvivlsom Natur. Det er altsaa dersom, det dreier sig: at beholde Ret til Midler, der ere bevilgede under en anden Forudsætning, og at tilegne sig større Summer end de, der vare betænkte, til dermed at danne et Stipendiefond, som paa en vis Maade skulde tilhøre Landhøjskolen som en egen juridisk Person; det er derimod Voteringen gaaer. Dersom den ærede Minister for sit Vedkommende erklærer, at disse 600 Rb. ikke mere kunne blive krævede, saa haaber jeg ogsaa, at man kommer bort fra denne Votering. — Svad angaaer Spørgsmaalet om, hvorvidt den Betingelse, at der skal afholdes Licitation, bør føies til i Finantsloven eller ikke, da har det ogsaa en ganske anden Betydning, thi det er jo ikke Ministeren alene, hvem dette Paalæg gjælder, men det er tillige Statsrevisorerne. Naar en saadan Betingelse ikke er vedføjet i Finantsloven, have Statsrevisorerne vel en Adkomst til, men idetmindste intet Paalæg om at undersøge, om der i det Hele var afholdt Licitation, og om den havde været afholdt under saadanne Betingelser, at det deraf kunde skjønnes, at Foretagendet er udført billigt. Forskjellen er, at naar man

lader Betingelsen ude af Finantsloven, behøves der ingen Undersøgelse fra Statsrevisoratets Side i saa Henseende, og derved komme de Overslag, som ere givne os, til at være høist ufuldstændige, saa ufuldstændige, at man uden denne Betingelse ikke kan tilraade at gaae ind paa Bevillingen. Statsrevisoratet kommer da til at indtage en stjern Stilling ligeoverfor Regnskabet, hvorpaa opføres, hvad der gives ud til disse Bygninger, samt ligeoverfor de ufuldstændige og ubestemte Overslag, og naar disse Overslag ere fyldestgjorte, saa har Statsrevisoratet strengt taget ikke mere at gjøre. Dersom det derimod er paalagt, at der skal afholdes Licitation, saa kræve Statsrevisorerne Licitationsvillkaarene og undersøge Sagen paa en mere gennemgribende Maade; deri er det, at Grunden til Fastholdelsen ligger. Det stæer ikke for kun igjen at opføre Betingelsen, men fordi Summen retligvis og forstandigt kun kan bevilges med den Betingelse vedføjet. — Svad angaaer Jernskodderne, da maa man vel lægge Mærke til, at det heller ikke her er Summen, hvorom Spørgsmaalet dreier sig, men Sagen er, at man ved Slutningen af et Bygningsværk forsøger at indskyde en unødvendig Bekostning, hvilket kan blive til en Sædvane, naar det ikke mødes itide. Under Bygningen af dette Bibliothek har der for Statens Regning været holdt en Conducteur, foruden at der gives disse 3 pCt. for Bygningen; jeg regner nu ikke, at det er en uheldig Maade at fastsætte Honoraret for Bygmesteren paa, at jo dyrere han faaer Bygningen indrettet, desto bedre staaer han sig derved; jeg regner heller ikke paa, at det er en uheldig Foranstaltning, at han, naar han først er antaget under denne Betingelse, skal ved Siden deraf for Statens Regning have en Conducteur; thi dette er jo afgjort; men naar nu Bygningen i alt væsentligt er færdig, naar der kun er en saa lidet væsentlig Ting, at tilføie som disse Skodder, der skulle sættes op af de Haandværkere, de Personer, som Bygmesteren, der den hele Tid har været saa vel betalt, har betjent sig af, saa kan det ikke længere være fornødent paa engang at give ham Procenter af denne forsøgede Udgift og tillige at holde en Conducteur for ham. Man stillede derfor Sagen saaledes, at da han fik Tillæg for en Over-